

מתעפש, ושוב כשמייבשים אותו, אפשר בנקל להכותו ולשבור את העץ ולהוציא ממנו הסיבים]

יש זמן מדוייק מתי להוציא הפשתן מן המשרה, אים ממתינים עוד יום אחד, אפשר שכולו ילך לאיבוד. ועל כן התירו חז"ל במועד להעלות פשתנו [כשהיה אנוס מקודם]

מצינו כמה פעמים בחז"ל "כלי פשתן" [כ"פ] ומי שיעיין ימצא שלפעמים זה לשבח ולפעמים לגנאי. לגנאי: ר"ג נהג קלות בעצמו להוציאו בכ"פ. לוקחין מן הנשים כ"פ בגליל. כ"פ מותר לכבסן בחוה"מ. והוציאו ספלים מלאים כ"פ מימה של טברי בחוה"מ. נראה מכל אלו שבגדים אלו זולים מאד, ואין אדם מקפיד על יופיים כל כך [דוגמה לבגדים שלנו הסמוכים לבשר] מאידך גיסא מצינו לשבח: הרוצה שיעדן את אשתו ילבישנה כ"פ. הרוצה לאבד

מעותיו יקנה כ"פ. עיין סנהדרין 106 ועוד כמה. ומוכרחים לומר שהיה אפשר לעשותו בזול או ביוקר [והעיקר תלוי בדקות החוטין אשר נצרך לזה חכמה יתירה לטוות החוטין דק מאד ונקראים "כ"פ דקים" ירושלמי קידו' 2:4 גם אמרו ביומא שאם כה"ג עשה לבנה כלי פשתן יקרים מאד לעבוד בו ביוה"כ אך לא הניחוהו לעבוד כי נראה ערום, כנראה מפני דקות התעשייה]

יש כמה דרגות בתעשיית manufacturing הפשתן, ואנו נעמוד על שניים: "אונין של פשתן" מוזכר בשבת ובנגעים שנותנים אותם לתוך תנור ו"מהבילים". פירוש: אחר ששרו את הגבעולים במים, יש צורך לייבשם, ויש מייבשים אותם בתנור [כמובן זה קודם ההכאה והניפוץ והפרדת הגבעול מן הסיבים] בשלב זה כבר מיטמא בנגעים [שבת 27]

אניצי פשתן-היא דרגה האחרונה קודם הטוויה [מי זוכר את החומר ששמו את האתרוגים כלפני 20 שנה?] נזכיר שני מקורות: בנדרים. שערותיה כאניצי פשתן כלומר אחוזים ומסובכים זה בזה. בסוכה. סיככה באניצי פשתן פסולה. גם כל ילד יודע משנה ראשונה של אלו מציאות: מצא אניצי פשתן, הרי אלו שלו.

נא לשלוח תשובות החידה ל:
weeklygilyon@gmail.com
אי נמי טקסט 8145-762(347)
ואשמח מאד בכל מיני הערות והארות

חידת השבוע:

- אים נותנים כזית לכל כהן, לכמה כהנים יתחלק לחה"פ?
- האים היה המעיל עבה או דק?

תשובה לחידת משפטים:

- אלו שנאמרו ונשנו-רציחה, עשיית פסלים, עבודת אלילים, גניבת נפש, עדות שקר, שביתת שבת.
- פרשת כי-תקנה נקרא גם פרשת "שילוח עבדים" ולפי ירושלמי ר"ה פ"ג נאמרה במצריים!
- לפי רש"י גיטין פח: [עיי"ש] נאמרה קודם מ"ת

שש משזר

כל הבגדים חוץ ממעיל, וכן "יריעות המשכן" ופרוכות [שלש במשמע, צא וחשוב..] היו בהם קצת שש. ואלו שכולם שש: מכנסי-בד, כתונת, מגבעות ומצנפת, אבנט של כהן הדיוט [לחד מ"ד] קלעים לחצר סביב, בגדי כה"ג ביו"כ. נמצא שהצורך לשש גדלה פי כמה מהחומרים הנזכרים.

חז"ל [יומא] דרשו ששש זה מה שנקרא בלשון במקרא "פשתים" או בלשון חז"ל "פשתן". ובפירוש כתיב ביחזקאל פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם, אלמא שש, פשתים הוא. וקרוי גם "לינען" והצמח שמפיקים ממנו החוטין, קרוי "פלאקס".

כמה מלאכות נעשו עד שרואים חוט של פשתן! תחילה, קוצרים את הגבעול stalk אשר הוכה במכת ברד...כי כבר הגיע ל stage של גבעול, ומכיון שהוקשה כבר בזמן [כחודש שבט..] אשר בא הברד, על כן שיברו הברד] אחר זה, מייבשים אותו קצת, ושוב שורים אותו במים עד שמסריח מאד [מרחיקין ה"משרה" מן הירק. וכן מי שרוחץ במי משרה לרפואה] [שלא בשבת עיין שבת 109] אסור לקרות את שמע בתוכה. ברכות 3 [מטרת השרייה היא לרכך ולעפש את העץ, כדי לאפשר הוצאת הסיבין אחר ייבוש שנית. [דוגמה לדבר celery יש באמצעיתו "סיבים" אך הסיבים מהודקים היטב לגוף ה celery, אבל כששורים במים את העץ, העץ

